

[Jesper Simonsen.]

det behøver ikke at være til nogen særlig Protokol, Flytning skal jo meldes til Folke-registeret, det er almindelig Borgerpligt, og der behøves ikke noget som helst særligt for disse Mennesker.

Alle disse ganske fortvivlede og meningsløse, af Loven allerede paa Forhaand besvarede Spørgsmaal, stilles altsaa i de Konservatives Udtalelse i Betænkningen, og saa siges der, at man af Hensyn til disse Tvivl ikke kan gaa med til den foreslaaede Lov og derfor maa melde sig fra, idet man dog føjer til, at foruden disse Grunde er der to andre væsentlige Grunde, som afholder det konservative Folkeparti fra at støtte denne Lovgivning.

Den ene af disse — og om den siges det, at det ikke er den mindst væsentlige — er Hensynet til den „almindelige Værnepligts folkeopdragende Betydning“. I Dag er vi altsaa ude for, at det er Folkeopdragelsen, det konservative Parti interesserer sig for, naar der tales om at opretholde den almindelige Værnepligt og den tvungne Militæruddannelse. I Gaar hørte vi fra Partiet Venstre noget om, at Landstormen ikke havde nogen militær Værdi, men var en udmærket Ungdomsskole. (*I. A. Hansen:* Det sagde jeg ikke). Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde saadan noget som, at den nærmest var at betragte som en Ungdomsskole — jeg skal gerne moderere det derhen.

Denne Interesse for vor Ungdoms gode og forsvarlige Uddannelse deler jeg ganske, og hvis man fra de to Partiers Side vil gennemføre en Ordning, som sikrer en saadan Uddannelse af vor Ungdom, vil begge Partierne kunne paaregne Støtte fra vor Side. Men denne Ordning skal ikke kædes sammen med Militærvæsenet, og naar dens eneste Indhold faktisk bliver at uddanne de paagældende til Militærvæsenet, tror vi ikke rigtigt paa den oprigtige Villie til at interessere sig for denne Ungdoms Uddannelse. Nej, det er kun et Skalkeskjul for at opretholde den tvungne Militærtjeneste, som vi har i Øjeblikket.

Endelig kommer vi til den sidste Grund, som spiller en afgørende Rolle for det konservative Folkeparti. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelsen er i Overensstemmelse med Grundlovens § 88, og man er nu kommet til det Resultat, at denne Lovgivning om Frivillighed ved Tilvejebringelsen af Mandskabet til Vagtkorps og Statsmarine ikke skulde være i Overensstemmelse med Grundlovens § 88.

Vi har ellers under den tidligere Debat

i denne Sal været ret forskaanet for at faa dette Moment draget frem; man har indenfor denne Sal egentlig ikke betvivlet, at man kunde indføre en Ordning som den, der er foreslaaet, uden at krænke Grundlovens § 88. Naar nu det fremhæves fra konservativ Side, at Ordningen maa være i Strid med Grundlovsbestemmelsen, antager jeg, det hænger sammen med, at Professoren i Statsret ved Københavns Universitet, Professor Berlin, har skrevet et Par Artikler i et her-værende Dagblad, som tilsigtede at fastslaa, at Frivillighedsprincippet vilde være i Strid med Grundloven, og derefter har Professoren udgivet disse Artikler i Pjeceform, og denne Pjece er rundsendt.

Dette nødvendiggør, at jeg et Øjeblik beskæftiger mig med Spørgsmaalet om Grundlovsmæssigheden af Frivillighedsprincippet, thi det kan jo ikke betragtes som en fuldkommen ligegyldig Ting, at Professoren i Statsret ved Københavns Universitet her gaar ind for en ganske bestemt Opfattelse og gaar saa stærkt ind for den, at han finder sig foranlediget til at gennemgaa, hvad der siges i denne Sal, den Tale, jeg holdt ved første Behandling af Lovforslaget, og derefter at udsende sine Betragtninger i Pjeceform...

Formanden: Jeg vil henstille, at man ogsaa udskyder dette Spørgsmaal til tredje Behandling; det kan ikke siges, at det vedrører Lovforslagets Paragraffer eller de stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Jeg skal naturligvis ganske rette mig efter den højtærede Formands Henstilling og blot bemærke, at naar jeg i Dag kom ind paa dette Spørgsmaal, skyldes det, at det er optaget i Betænkningen, og jeg gik ud fra, at det var Betænkningen, vi havde til Behandling sammen med Ændringsforslagene. Men jeg skal naturligvis rette mig efter Formandens Henstilling og forbeholder mig altsaa at komme tilbage til Spørgsmaalet ved tredje Behandling. Jeg skal derfor slutte mine Udtalelser ved denne Lejlighed med at anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

I. A. Hansen: Jeg skal bidrage til at gøre denne Forhandling ret kort. Den Række af Ændringsforslag, den højtærede Indenrigsminister har stillet med Hensyn til Bødebestemmelserne, skal jeg overhovedet ikke opholde mig ved; derimod skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 7, som angaar selve Ind-